

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 125/2022
02.03.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Милене Рашић, Драгана Аћимовића и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Немањом Симићевић као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА – адвоката Небојше Шеперца, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Јагодини К.бр.141/20 од 27.05.2021.године и Вишег суда у Јагодини Кж1 167/21 од 31.08.2021.године, у седници већа одржаној дана 02. марта 2022. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА – адвоката Небојше Шеперца, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Јагодини К.бр.141/20 од 27.05.2021.године и Вишег суда у Јагодини Кж1 167/21 од 31.08.2021.године, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у осталом делу одбацује као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Јагодини К.бр.141/20 од 27.05.2021.године, окривљена АА је оглашена кривом да је извршила кривично дело увреда из члана 170. став 1. КЗ и осуђена на новчану казну у износу од 20.000,00 динара, коју је окривљена дужна да плати у року од три месеца по правоснажности пресуде, а уколико исту не плати у наведеном року, иста ће се сходно члану члану 51.став 2. КЗ заменити казном затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Истом пресудом је одређено да трошкови поступка падају на терет окривљене.

Пресудом Вишег суда у Јагодини Кж1 167/21 од 31.08.2021.године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене АА, адвоката Небојше Шеперца и потврђена пресуда Основног суда у Јагодини К.бр.141/20 од 27.05.2021.године.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљене АА – адвокат Небојша Шеперац, због битне повреде

одредаба кривичног поступка из члана 439. тачка 1) ЗКП са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, побијане пресуде преиначи и окривљену АА ослободи од оптужбе или да пресуде укине и списе предмета врати Вишем суду у Јагодини на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, па је у седници већа, коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцена навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован у делу у којем се односи на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљене истиче да изрека правноснажне пресуде не садржи све битне елементе кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ, односно да не садржи битан елемент кривичног дела, а то је да је окривљена увредила приватног тужиоца, будући да је наведено кривично дело одређено у закону речима „ко увреди другог“. Бранилац је још навео да је изреком пресуде суд утврдио да је окривљена критичном приликом приватном тужиоцу рекла „свињо једна, слепцу један, сељачино“ и низ других увреда и псовки али да је изоставио већ поменути битан елемент, да је дошло до увреде оштећеног.

Изложени наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Имајући у виду да из чињеничног описа кривичног дела утврђеног у изреци правноснажне пресуде произилази то да је окривљена АА критичном приликом, у кафићу „ББ“ у урачунљивом стању, свесна да је њено дело забрањено, увредила другог и то тако што је приватном тужиоцу ВВ рекла: „свињо једна“, „слепцу“, „сељачино“, и низ других увреда и псовки, те је увредила приватног тужиоца ВВ, а била је свесна свог дела и хтела његово извршење и наступање забрањене последице, јасно и недвосмислено произилази да се у описаним радњама окривљене стичу сва субјективна и објективна обележја кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ, због ког је правноснажно оглашена кривом.

Како дакле, у конкретном случају у изреци побијане пресуде стоји да је окривљена АА увредила приватног тужиоца ВВ, што представља битан елемент кривичног дела из члана 170. став 1. КЗ, за које је окривљена правноснажно оглашена кривом, супротни наводи браниоца окривљене, изложени у захтеву за заштиту законитости, оцењују се неоснованим.

Из наведених разлога, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене, у делу у којем се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, одбијен је као неоснован.

У преосталом делу, исти захтев одбачен је као недозвољен. Наиме, иако у преосталом делу захтева бранилац формално не означава повреду из члана 438. став 1. тачка 11.ЗКП, суштински указује на повреду исте навођењем да је изрека пресуде неразумљива, а због којих разлога, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, није дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца због повреде закона.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП у делу у којем је захтев одбијен као неоснован, те на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен, донета је одлука као у изреци.

**Записничар-саветник
Немања Симићевић, с.р.**

**Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић